न्यू श्री राजलक्ष्मी ज्वेलर्स
राजविराज–१(मेनरोड)

यहाँ सुन, चाँदी पाउनुको साथै २४ र २२ कैरेटका आकर्षक गर–गहनाहरु सुपथ मूल्यमा पाईन्छ । साथै औंर्डर अनुसारको गर–गहना तयारी गरिन्छ । राशि अनुसारको बहुमूल्य पत्थरहरु पनि पाईन्छ ।

सत्य सूचना र स्वस्थ जनमत निर्माणका लागि

कृष्णा
राष्ट्रिय दैनिक

द्वि.प्र.का.सप्तरी ७/०५३/०५४

वैदेशिक रोजगारको लागि
सुलभ कर्जाको व्यवस्था

एभरेष्ट
बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेड
राजविराज–७, सप्तरी
फोन नं. ०३१-५३३४१६

वर्ष ३० | अंक १२२ | २०८२ साल असार १८ गते बुधबार | (२०२५ जुलाई ०२) | मुल्य रू.५/-

सिंचाईका लागि नहर काट्दै किसानहरु

अशोक कुमार झा

राजविराज, १७ असार । मनसुन सक्रिय नहुँदा चिन्तित रहेको सप्तरीका किसानहरू नहरबाट पनि पानी नआए पश्चात झनै आक्रोशित हुदै गएका छन् ।

सप्तरीमा कोशी पश्चिमी नहर र चन्द्र नहरबाट हजारौं हेक्टर जमिनमा सिंचाईको सुविधा रहे पनि नहरबाट पनि सुविधा प्राप्त नभए पश्चात किसानहरू आक्रोशित हुँदै गएको हो ।

छेउमै नहर बगिरहँदा पनि धान रोप्न नपाइरहेको भन्दै आक्रोशित बनेका सप्तरीको राजगढ गाउँपालिकाका किसानले जेसीबी लगाएर पश्चिमी कोशी नहरबाट पानी ल्याउने अभियान सुरू गरेका छन् ।

सिंचाइ अभावले करिब ५ सय बिघा जग्गा बाँझो रहने भएपछि उनीहरूले गाउँमा चन्दा उठाएर ल्याएको जेसीबीले सोमबार पश्चिमी कोशी नहर काट्न सुरू गरेका हुन् । राजगढ गाउँपालिका वडा नं. ३ स्थित पूर्वी र पश्चिमी नर्घो टोलको बीचमा रहेको सो जग्गामा किसानले अहिलेसम्म धान रोप्न पाएका छैनन् ।

सो जग्गामा डिप बोरिङ रहे पनि पानी नआउंदा उनीहरू सिंचाइबाट वञ्चित हुँदै आएका छन् । आक्रोशित बनेका किसानले राजगढ गाउँपालिका वडा नं. ३ स्थित पश्चिमी कोशी नहर काटेर पानी ल्याउन थालेका हुन् ।

किसानहरुले एक कठ्ठाबापत ५०/५० रूपैयाँ चन्दा उठाएर भारतीय अधिनमा रहेको सो नहर काट्न सुरू गरेका छन् । तर, सोही ठाउमा पुगेका पश्चिमी कोशी नहरका कर्मचारीले भने नहर नकाट्न आग्रह गरिरहेका छन् ।

बसको ठक्करबाट बालकको मृत्यु

कृष्णा सम्वाददाता

राजविराज, १७ असार । सप्तरीको महादेवपट्टीमा मंगलवार बसको ठक्करबाट एकजना बालकको मृत्यु भएको छ ।

जिल्लाको कंचनरूप नगरपालिका वडा नं. २ महादेवपट्टीमा बसको ठक्करबाट स्थानीय रोहित शेखका ८ वर्षिय छोरा आयन शेखको मृत्यु भएको हो ।

वीरगंजबाट विराटनगर जाँदै गरेको को१ख ५४३८ नम्बरको बसले बाटो क्रस गर्दै गरेको अवस्थामा बालकलाई ठक्कर दिदा घटनास्थलमै बालकको मृत्यु भएको हो । मृतक बालकको शव पोष्टमार्टमका लागि राजविराज स्थित गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पतालमा राखिएको छ ।

ठक्कर दिने बस र बसका चालक सुनसरीको इटहरी उपमहानगरपालिका वडा नं. ५ बस्ने ४५ वर्षिय मनोरथ पोखरेललाई नियन्त्रणमा लिई इलाका प्रहरी कार्यालय भारदहमा राखिएको छ ।

घटनापश्चात आक्रोशित स्थानीयबासीले २ बजेदेखि चक्काजाम शुरू गरेको थियो । त्यस पश्चात स्थानीयबासीलाई सम्झाई बुझाई करिब ५ घण्टा पश्चात यातायात सुचारू भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ ।

प्रहरीको नाममा लुटपाट गर्ने समातिए

कृष्णा सम्वाददाता

राजविराज, १७ असार । मोरङको विराटनगरबाट नक्कली प्रहरी बनेर शरीर बन्धक बनाई डाँका गरेको आरोपमा दुई जना पक्राउ परेका छन् ।

प्रहरीले दिएको जानकारी अनुसार विराटनगर महानगरपालिका वाड नं. ८ बस्ने २४ वर्षीय समिर हुसेन र सोही महानगरपालिका वडा नं. ६ बस्ने २७ वर्षीय आशिफ अन्सारीलाई पक्राउ गरिएको हो ।

विराटनगर महानगरपालिका वडा नं. १३ रानीस्थित राइस मिल छेउमा सिटी सफारीमा सवार पुरुषलाई बन्धक बनाएर उनीहरूले डाँका गरेको आरोप छ । स्कुटरमा सवार उनीहरुले ती व्यक्तिलाई रोक्दै 'हामी जिल्ला प्रहरी कार्यालय मोरङबाट खटिएका प्रहरी हौं, अनुसन्धान गर्नु छ' भनेका थिए ।

यस शहरको गौरव

पाराडाइज कलेज
लाली गुराँस मा.वि. राजविराज–७ मा

विज्ञान वाणिज्य तथा शिक्षा संकायहरूमा

शैक्षिक सत्र २०८२/०८३ का लागि भर्ना खुल्यो।

आवेदन फारम वितरणः अषाढ १४ गते देखि
प्रवेश परीक्षाः अषाढ २८ गते दिनको ११ बजे
कक्षा संचालनः श्रावण ५ गतेदेखि

सम्पर्क
पाराडाइज कलेज
फोन नं. ०३१-५३२६८८,
मो ९८४२८३०७५२, ९८०७७१०४८७, ९७०५५२१२६६, ९८१४७५३८७२

Vacancy ! Vacancy !! Vacancy !!!

This Nobel Academy
Rajbitaj-07,Kharsal Tole

Requires some well experienced and qualified teachers for under mentioned Subject to adjust section in different classes .

S.N.	Subject	Level	Req.No.	Qualification
1.	Computer	Basic level	01	Basic level Course Completed or Computer Oversear
2.	Science	Basic level	01	Basic level Course Completed

Note:- Interested Candidates should contact in School within five days or following Number.

प्रधानाध्यापक
नोबेल एकेडेमी
राजविराज–७, खरसाल टोल
सम्पर्क नं. ९८०४७१७६७१, ९८०५९४०६७४

आईडियल वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेड
राजविराज–३, मेनरोड तथा हनुमाननगर, सप्तरी

हाम्रा सेवाहरु रेमिटान्स तर्फः
IME International Money Express A Complete Money Transfer Solution
Reliable Remit
himal remit
SEWA MONEY TRANSFER
NABIL REMIT
CITY EXPRESS MONEY TRANSFER
प्रभु मनी ट्रान्सफर
MEGA REMIT
WESTERN UNION
SAMSARA सम्सारा रेमिट
Siddhartha Remit
कुमारी बैंक लिमिटेड KUMARI BANK LIMITED
KUMARI REMIT

नेपाल अधिराज्य भर सस्तो तथा सुलभ तरिकाले पैसा पठाउनको लागि तथा जुन सुकै बैंक तथा बित्तिय संस्थाको खातामा पैसा सजिलै जम्मा गर्न सकिने व्यवस्था
कर्जा तर्फः धितो कर्जा, व्यापार कर्जा, वैदेशिक कर्जा, सुलभ तरिकाबाट कर्जा
ideal_rajbiraj2010@yahoo.com
फोन नं. ०३१-५२१३९९, ०३१-५२३५५२

सम्पादकीय

सत्तारुढ दलबीच असंतुष्टि

मधेश प्रदेशका सभा विगत एक सातादेखि ठप्प रहेको र सभा संचालन सम्बन्धमा अन्यौलता कायमै रहेको कारण प्रदेश सभामा महत्वपूर्ण छलफल हुन सकि रहेको छैन ।

आगामी आर्थिक वर्ष ०८२/८३ को वजेटको विवरण समेटिएको रातो किताब सार्वजनिक भएपछि त्यसको विरोध सत्तारुढ प्रमुख दलसँगै विपक्षी दलहरुले गर्दा स्थिति असहज बन्न पुगेको थियो । सत्ता नेतृत्वकर्ता दल जनमत पार्टीका केन्द्रिय अध्यक्षदेखि संसदीय दलले समेत आफ्नो पार्टीको योजनामा विभेद गरिएको भन्दै असंतुष्टि व्यक्त गर्नुको साथै विपक्षी दलहरु वजेट विभेदकारी रहेको आरोप लगाउदै प्रदेश सभामा आलोचना गरेका थिए ।

प्रदेश सभाको गत १२ गते शुरु भएको बैठकमा वजेट प्रति सत्तारुढ र विपक्षी दलले असंतुष्टि जनाउन थालेपछि स्थगत गरिएको थियो । स्थगन गरिएको बैठक एक दुई दिन भित्र सभामुखले डाक्ने अपेक्षा गरिए पनि स्थगन भएको एक साता बित्न लाग्दा समेत प्रदेश सभा संचालनको कुनै संभावना देखिएको छैन भने बैठक संचालनका लागि प्रदेश सरकारमा सहभागी रहेका दलहरुबीच छलफल समेत हुन सकेको छैन। मुख्यतः वजेटकै कारण अवरुद्ध रहेको प्रदेश सभामा वजेट विरुद्ध अभिव्यक्ति दिने जनमत पार्टीका मुख्यमन्त्री सिंहले आफ्नो बुवाले नेतृत्व गरी रहेको निर्माण समितिलाई १ करोड ८० लाख भुक्तानी दिने, बलात्कार मुद्दामा भारतीय जेलमा रहेको आशाराम बापुको आश्रम स्थापना तथा भारतीय संविधान निर्माता डा. भिमराव अम्बेडकरको नाममा वजेट छुट्याएर विवादीत बनेको छ ।

प्रदेश सभा अवरुद्ध रहेकै बेला जनमतको नेतृत्व फेरिनु पर्ने र त्यसको सट्टामा नेपाली काँग्रेस, लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टीले आफु नेतृत्व लिनु पर्ने अडान सार्वजनिक गरी रहेको छ । मधेश प्रदेशमा सत्तारुढ दलबीच बढेको किचलोले अन्ततः सरकार परिवर्तन सम्मको बाटो खुल्ने संभावनालाई नकार्न सकिदैन ।

तपाईमाथि कसैले अन्याय वा अत्याचार गरेको छ ? गर्दैछ ? भने आफुले आफुलाई निमुखो नसम्झनुस् । तपाईको साथमा कृष्णा दैनिक छ । हामीलाई सूचना दिनुहोस् । हामी तपाईलाई परेको पीर मर्का हटाउन कलम मार्फत सहयोगी भूमिका खेल्ने छौं । तपाईले सहि दिँदा भोलि भ्रष्टाचारी, अन्यायीबाट अरू धेरै पीडित हुनेछन् त्यस्तै तपाईले देखेका भ्रष्टाचार, अनियमितता, तस्करी, कालोबजारी र गैर कानूनी कार्य समेतको हामीलाई सूचना दिनुहोस् र सच्चा नागरिकको भूमिका निर्वाह गर्नुहोस् । सूचना दिनु तपाईको पनि दायित्व हो । त्यसैले त्यस्तो गलत प्रवृत्तिको तपाई हामी मिली अन्त्य गरौं ।

सम्पादक
कृष्णा दैनिक
राजविराज-७ न.पा. कार्यालय नजिक

अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल कसरी बनाउने सुरक्षित ?

अभयराज जोशी
लेखक जोशी सुरक्षा सुशासनका क्षेत्रमा अध्ययन अनुसन्धान गर्दै आएका छन् ।

त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थललाई सुरक्षित, प्रविधियुक्त र समन्वयात्मक प्रणालीमार्फत आफ्ना प्रविधि र सुरक्षात्मक संयन्त्रलाई पुनर्निर्माण गर्न आवश्यक छ

काठमाडौं – त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट भिजिट भिसामा राज्य-संयन्त्रहरुमार्फत हुँदै आएको सेटिङको विषय यतिखेर राजनीति तरंगित छन् । केही समयअघि विमानस्थलस्थित अध्यागमन कार्यालयका प्रमुख नै भिजिट भिसामार्फत मानव तस्करी गरेको आरोपमा पक्राउ परेपछि यो विषय राष्ट्रिय राजनीति र संसद्को 'हटकेक' बन्न पुगेको छ ।

यो प्रकरणमा गृहमन्त्रीको राजीनामा माग्दै आएका केही विपक्षी दलहरुले संस[illegible] अझै उच्चस्तरीय छानबिन समिति माग गरिहेका छन् ।

भिजिट भिसा प्रकरण अहिले अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले अनुसन्धान गरिरहेको छ । सरकारले यो विषयमा छानबिन गर्न भन्दै पूर्वमुख्यसचिव शंकरदास बैरागीको अध्यक्षतामा अर्को छानबिन समिति बनाइसकेको छ । तर बैरागीको नेतृत्वमा बनाइएको छानबिन समितिमाथि सु आतमै चौतर्फी प्रश्न उठेको छ । त्यसैले माओवादीबाहेका विपक्षी दलले त्यसलाई स्विकारेका छैनन् । यो अवस्थाले त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल हुँदै भइरहेको मानव तस्करी, त्यस क्रममा हुने भिजिट भिसाको दुरुपयोग र मानव तस्करको गिरोहलाई सघाउन राज्य संयन्त्रहरुको संलग्नतामै हुने सेटिङ फेरि पनि नतोडिने हो कि भन्ने संशय पैदा गरेको छ ।

यसको अर्थ फेरि पनि अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल हुँदै भइरहेको मानव तस्करी नरोकिने, ब विमानस्थलको सुरक्षा संवेदनशीलता अझ बढेर जाने देखिन्छ ।

विमानस्थल र सुरक्षा

समुद्रसँग कतै नजोडिएको नेपालजस्तो भूपरिवेष्टित देशका लागि त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल केवल एक यातायात केन्द्र मात्र नभएर अन्तर्राष्ट्रिय सम्पर्क र आर्थिक क्रियाकलापको पनि प्रमुख प्रवेशद्वार हो । यही कारणले यसको सुरक्षा नीतिगत प्राथमिकतामा रहनु अत्यावश्यक छ । तर विगतका केही वर्षहरुमा यो विमानस्थल प्रयोग गरेर सुन र विदेशी मुद्राको तस्करी, लागूपदार्थको ओसारपसार, मानव बेचबिखन-तस्करीसमेत हुन थालेपछि यसको सुरक्षा सुदृढ गर्नुपर्ने आवश्यकता भन् बढेको छ । भिजिट भिसा प्रकरणले त यो विषयलाई बहसका रुपमा सतहमै ल्याइदिएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलहरु कुनै पनि देशका प्रवेशद्वार हुने भएकाले राष्ट्रिय सुरक्षासँग तिनले प्रत्यक्ष सम्बन्ध राख्छन् । अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलहरुलाई संसारभर नै अत्यन्त संवेदनशील पूर्वाधारका रुपमा लिइन्छ । यही कारण पनि हरेक विमानस्थलका आफ्नै विशिष्ट सुरक्षा चुनौतीहरु हुन्छन् । विश्वव्यापी रुपमै उच्चस्तरको विश्वास कायम राख्न पर्याप्त सुरक्षा प्रबन्ध आवश्यक पर्छ । अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलहरुले स्वाभाविक रुपमा बलियो सुरक्षा उपकरणसहितको सुरक्षा प्रणाली माग गर्छन् । जसमा सुरक्षा बलका कर्मचारीहरु मात्र नभई विमानस्थलको सहज सञ्चालनका लागि जिम्मेवार सिभिल अर्थात् निजामती सेवाका अधिकारीहरु पनि समावेश हुन्छन् । काममा दोहोरोपन नहोस् र सुरक्षामा हुने त्रुटि तथा कमजोरीहरुबाट पनि बचन सकियोस् भनेर त्यहाँका विभिन्न सरोकारवालाहरुको अधिकारक्षेत्र तोकिएको हुन्छ । क्षेत्राधिकार बाँडफाँट गरिएको हुन्छ । यी सबैलाई प्रस्ट बुझाउने गरी लिखित व्यवस्था नै गरिएको हुन्छ ।

नेपालका विमानस्थलहरु, त्यसमा पनि मूलतः त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल (टीआईए) ले यति बेला असाध्यै जटिल सुरक्षा संरचनाको सामना गरिरहेको छ । विमानस्थलमा वर्दी र गैरवर्दीमा समेत विभिन्न निकायका सुरक्षाकर्मीहरु, अध्यागमन अधिकृतहरु, भन्सार कर्मचारीहरु, नागरिक उड्डयन प्राधिकरण र अन्य प्रशासनिक निकायका कर्मचारी पनि कार्यरत छन् । तर अवस्था कस्तो छ भने यी निकायबीच प्रभावकारी समन्वय भइरहेको छैन । उनीहरुका आ-आफ्ना स्पष्ट अधिकारको सीमांकनकै अभाव देखिन्छ । यसबाहेक आवश्यक सूचनाको एकापसमा आदानप्रदानमा कमजोरी र समन्वयको अभावले सुरक्षा प्रणालीलाई बलियो बनाउने होइन, थप कमजोर पार्ने काम गरिरहेको छ ।

जस्तो नेपाल प्रहरीलाई हेरौं । नेपाल प्रहरी जोसँग विभिन्न देशमा आवतजावत गर्न सक्ने अन्तर्राष्ट्रिय अपराधीहरुको निगरानी गर्ने इन्टरपोल डेटाबेसमा पहुँच छ । अपराध अनुसन्धानमा दक्षता छ र अन्तर्राष्ट्रिय कानुन कार्यान्वयनको अनुभव पनि छ । तर त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको सुरक्षा सञ्चालनमा नेपाल प्रहरी कुनै पनि हिसाबले स्पष्ट र नेतृत्वदायी भूमिकामा छैन । ठीक त्यसैगरी अध्यागमन विभाग यसको नीतिगत भूमिकामा मात्र सीमित छ, ब गृह मन्त्रालयबाट (नेता र कर्मचारी नेतृत्वले अह्नसदन गर्ने) सिधै पठाइने कर्मचारी नै यसको सञ्चालनमा प्रभावकारी हुने हुँदा अध्यागमनको प्रभावकारिता न्यून भएको देखिन्छ ।

विगतको अभ्यास र अहिलेको अवस्था

नेपालमा सशस्त्र प्रहरी बल (एपीएफ) अन्तर्राष्ट्रिय सिमानाकाको सुरक्षामा खटिए पनि त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा भने सशस्त्र प्रहरी बलको संलग्नता अत्यन्तै सीमित छ । सरकारले एपीएफलाई विमानस्थलमा खटाउने निर्णय लिन करिब एक दशक नै लागेको थियो । त्यो निर्णयपछि पनि त्यहाँ सीमित संख्यामा मात्र सशस्त्र प्रहरी खटाइएका छन् । अर्कोतर्फ अध्यागमन कार्यालयको नियन्त्रणमा रहने गरी खटाइएका अधिकृतहरुमा प्राविधिक ज्ञान र प्रविधिको पहुँच यति कमजोर छ कि उनीहरु अध्यागमनमा बसेर दक्ष जाँच गर्न नसक्ने अवस्था प्रायः उजागर हुँदै आएको छ ।

यसरी गरौं सुधार

त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा देखिएको भद्रगोल र त्यसले उजागर गरेको मुख्यतः सुरक्षा चुनौतीलाई बेलैमा ध्यान दिइएन भने परिस्थिति निकै जटिल बन्न सक्छ । यसर्थ नेपाल सरकारले अहिलेको सुरक्षा चुनौती सामना गर्न केही फरक रणनीतिहरु अवलम्बन गर्नुपर्ने खाँचो छ ।

जस्तो, यसका लागि अध्यागमन प्रहरी ब्युरो स्थापना गर्न जरी छ । संयुक्त राज्य अमेरिकाको 'टीएसए' र भारतको 'सीआईएसएफ' जस्ता संस्थाबाट हामी धेरै कुरा सिक्न सक्छौं । त्यो अनुभवका आधारमा हेरेर अब नेपाल प्रहरीअन्तर्गत विशेष अध्यागमन प्रहरी ब्युरो स्थापना गर्नुपर्ने समय आएको छ । यसमा केही फरक रणनीति अवलम्बन गर्न सकिन्छ । जस्तो, अध्यागमनमा खटिने अधिकृतहरुका लागि फरक ड्रेस कोडको व्यवस्था गर्न सकिन्छ । त्यस्तै, अध्यागमन कार्यमा परिचालन र नियन्त्रणको स्पष्ट कानुनी अधिकार प्रत्यायोजन गर्न सकिन्छ । इन्टरपोललगायत अन्तर्राष्ट्रिय डेटाबेसमा पहुँच बढाउने कार्य पनि यसअन्तर्गत पर्छ ।

यसबाहेक स्मार्ट प्रविधिको एकीकृत प्रयोग गर्ने, अध्यागमनमार्फत आवतजावत गर्नेको पूर्णतः बायोमेट्रिक स्क्रिनिङ गर्ने, स्वचालित सीमा नियन्त्रण प्रणाली (अटोमेटेड बोर्डर कन्ट्रोल सिस्टम) लागू गर्ने, आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्स (एआई) मा आधारित निगरानी प्रणाली बसाउने, साइबर सुरक्षा संरचना खडा गर्ने र रियल-टाइम जोखिम मूल्यांकन प्रणाली लागू गर्नेजस्ता कुरा यसअन्तर्गत पर्छन् ।

अध्यागमन कार्य सञ्चालनमा केही मूलभूत कुरा नै फेरबदल गर्नुपर्ने बेला आएको छ । जस्तो, नीति निर्माणमा स्पष्ट नेतृत्व अध्यागमन विभागले गर्ने, त्यसको कार्यान्वयनमा विभागले समन्वयकारी भूमिका खेल्ने र कार्यान्वयनको मुख्य जिम्मेवारीचाहिँ अध्यागमन प्रहरीको हुने गरी अहिले अध्यागमनमा रहेको द्वैध नेतृत्व र द्वैध सञ्चालन संरचना हटाउन जरी छ । यसबाहेक सूचना आदानप्रदान प्रणाली बलियो बनाउन सरोकारवाला सबै निकायबीच सूचना र जानकारी आदानप्रदान गर्ने संयन्त्र बनाएर त्यसलाई एकीकृत तालिमबाट दक्ष बनाउने पहल गर्नुपर्छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल कुनै पनि राष्ट्रको प्रतिष्ठा र सुरक्षा संवेदनशीलताको केन्द्र हो । बुझ्नुपर्ने के हो भने, अध्यागमन प्रणाली प्रशासनिक प्रक्रिया मात्र नभई अन्तर्राष्ट्रिय सुरक्षासँग प्रत्यक्ष जोडिएको विषय हो । हालैका घटनाक्रमहरुबाट कालोसूचीमा परेका व्यक्ति र सुन तस्करसम्म त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल (टीआईए) हुँदै सजिलै विदेश पलायन भएको तथ्य सार्वजनिक भएका छन् । यसले नेपालको राष्ट्रिय सुरक्षामा गम्भीर प्रश्न उठाउने काम गरेको छ । नेपालको खुला सिमाना, कमजोर अध्यागमन निगरानी र राजनीतिक नेतृत्वको असंवेदनशीलतासमेतको मिलिभगतमा यस्तो अवस्था सिर्जना भएको देखिन्छ । यस्ता कमजोरीहरुले न केवल आपराधिक गतिविधिलाई प्रोत्साहन गर्छन्, ब अन्तर्राष्ट्रिय समुदायमाझ नेपालको छवि नै धुमिल पार्छन् ।

अब नेपालले अध्यागमन प्रणालीलाई आधुनिक प्रविधिसँग जोड्दै, अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्डअनुसार सुधार गर्ने समय आएको छ । यसका लागि राजनीतिक इच्छाशक्ति, सुरक्षा निकायबीच समन्वय र पारदर्शी प्रशासनिक प्रक्रिया अनिवार्य सर्त हुन् । अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको सुरक्षा केवल भौतिक संरचनाको विषय होइन । यो त राष्ट्रको सम्प्रभुता र अन्तर्राष्ट्रिय विश्वसनीयताको सवाल पनि हो ।

नेपालमा विमानस्थलको सुरक्षा अब केवल बाह्य स्क्रिनिङ वा औपचारिकताको विषय मात्र होइन । ब यो राष्ट्रिय सुरक्षा र प्रतिष्ठासँग गाँसिएको विषय हो । त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थललाई सुरक्षित, प्रविधियुक्त र समन्वयात्मक प्रणालीमार्फत आफ्ना प्रविधि र सुरक्षात्मक संयन्त्रलाई पुनर्निर्माण गर्न आवश्यक छ । यसका लागि विकेन्द्रित होइन, एकीकृत सुरक्षा ढाँचा, आधुनिक प्रविधिको उपयोग र विशिष्ट अध्यागमन प्रहरी संरचना नेपालका लागि उपयुक्त समाधान हुन सक्छ । कान्तिपुरबाट

सत्य सूचना र स्वस्थ जनमत निर्माणका लागि
कृष्णा
राष्ट्रिय दैनिक

नेतृत्वलक्षित जनताका प्रश्न

किशोर नेपाल

किशोर नेपाल वरिष्ठ पत्रकार हुन् । उनी साहित्यका अलवा राजनीति र समाजका विविध आयामबारे लेख्छन् । उनको 'मेरो समय', 'मिडियाःसिद्धान्त, सूत्र र प्रयोग', 'नेपालका निधि' जस्ता पुस्तक प्रकाशित छन् ।

देशमा ठूलो राजनीतिक परिवर्तनका लागि देउवा, ओली र दाहालका संघर्ष र त्यागको सम्मान गर्ने सामान्य जनताको मनमा यो प्रश्न गहिरोसँग उठेको छ- उनीहरुबीचको यो कुर्सीदौड कहिलेसम्म ? कहिलेसम्म यी नेताहरुको विकास र स्थायित्वका अति नाटकीय वक्तव्य सुन्ने जनताले ?

सरकारी प्रशासनलाई आफ्नो मुठीमा राखेर शासन चलाउने 'प्रशासकीय नेतृत्व' राजनीतिक नेतृत्वमा बसेका नेताहरुमाथि पूरै हावी भएको देखिन्छ

पूर्व राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारी भर्खरै स्वेच्छापूर्वक 'पूर्वराष्ट्रपति' को सम्मानित हैसियत त्यागेर एमालेको कार्यकर्ताका हैसियतमा ओर्लिइन् । उनले सक्रिय राजनीतिक जीवनप्रतिको मोह त्याग्न सकिनन् । सत्ता राजनीतिप्रतिको आफ्नो मोह र आकांक्षा पूरा गर्न राज्यले दिएको सम्मान, सुविधा र सुरक्षा त्याग्नु प्रशंसनीय कार्य हो ।

उनी पार्टीको सर्वोच्च नेतृत्वमा पुगिन् भने नेपाली राजनीतिको विसंगत संरचनामा परिवर्तन ल्याउन के कस्तो सुधार ल्याउन चाहन्छिन् ? यथासमयमा उनका विचार सार्वजनिक हुने नै छन् । यो सत्य हो, नेपाली राजनीतिको अवस्था कहिल्यै संगतिपूर्ण रहेको छैन ।

इतिहासको गम्भीर अध्ययन गर्ने हो भने पृथ्वीनारायण शाहको राज्य एकीकरणको अभियानभन्दा पहिले र राज्य एकीकरणपछि पनि देश सत्ताको बिसात बनेको छ । चाहे राणाकालीन राजतन्त्रमा होस्, संवैधानिक राजतन्त्र र बहुदलीय प्रजातन्त्रमा होस् वा संघीय गणतन्त्रमा होस्, वास्तविक जनता-जनार्दनको अवस्थामा परिवर्तन आउने आशा र अपेक्षा कहिल्यै पूरा भएका छैनन् ।

देशमा भएका ठूला-साना राजनीतिक परिवर्तनपछि राज्यको प्रशासनिक आवश्यकताअनुरुप 'कस्मेटिक' विकास त भएका छन् तर जनताका आधारभूत आवश्यकतासँग त्यस्तो विकासको कुनै सरोकार रहेको देखिँदैन । पछिल्लो समयमा सडक-सञ्जाल फैलिएको छ, शिक्षा र स्वास्थ्यका क्षेत्रमा भएका उपलब्धिको विवरण लम्बिँदो छ, नदी-नालाको विकासका नारा गुन्जिएका छन् । बिजुलीको उत्पादन बढेको छ ।

कल-कारखाना खुलेका छन् । तर, विकासका यी 'उपलब्धि' बाट उपाश्रित जनता-जनार्दनलाई खासै लाभ भएको छैन । हो, ख्वामितहरुको सुख-सुविधाका लागि उपाश्रित जनता-जनार्दनले साबेल र बेल्चा चलाएर थोरै मजदुरी पाउने गरेका छन् । आजका मितिसम्म, विकासका कथित उपलब्धि राजनीतिक गफ साबित भएका छन् ।

यति बेला संघीय संसदमा सबभन्दा ठूलो दल कांग्रेसको समर्थनमा दोस्रो ठूलो दल एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीको नेतृत्वमा संयुक्त सरकार 'कार्यरत' रहेको छ । बाहिरबाट हेर्दा यो सरकार संघीय गणतन्त्र स्थापनापछि बनेका सरकारहरुमा 'निकै बलियो' देखिन्छ । भित्रभित्रै भने सरकार निकै खोक्रो छ । बनाउने दलका अधिकांश सांसदहरु नै संघीय सरकार प्रभावकारी नभएकोमा

आफ्ना असन्तुष्टि व्यक्त गरिरहेका छन् । गृहमन्त्री र संसद्का धेरै नयाँ र पुराना सदस्यहरुको नाम भ्रष्टाचारका विभिन्न काण्डसँग जोडिएको छ ।

आफ्नो क्षेत्रमा विकासका योजना र आयोजना लैजान 'अर्थमन्त्रीलाई कमिसन बुझाउनुपर्ने' सांसदका गुनासाहरु टेलिभिजनको पर्दामा र सामाजिक सञ्जालमा छाउन थालेका छन् । प्रशासनमाथि सरकारको कतै कुनै पकड देखिँदैन । सरकारी प्रशासनलाई आफ्नो मुठ्ठीमा राखेर शासन चलाउने 'प्रशासकीय नेतृत्व' राजनीतिक नेतृत्वमा बसेका नेताहरुमाथि पूरै हावी भएको देखिन्छ । अनौपचारिक कुराकानीमा देशका उद्योगी र व्यवसायीहरु देशमा लगानीको वातावरण प्रतिकूल रहेको बताउँछन् ।

यस्ता अनेकन घटनाले सरकारको साख गिर्दै गएको प्रमाणित हुन्छ । समाचारपत्र, सामाजिक सञ्जालका प्रयोगकर्ताहरु र बुद्धिजीवीहरु सरकार प्रभावहीन भएको गुनासो गर्दै छन् । सरकार आफ्नो पोल खोल्ने सञ्चारमाध्यम र सामाजिक सञ्जाललाई नियन्त्रणमा लिने गतिविधिमा लागेको छ । संघीय गणतन्त्रका विरोधीहरु गणतान्त्रिक शासनको यो अवस्था देखेर रमाएका मात्र छैनन् राजतन्त्रको पुनःस्थापनाको 'सपना' देख्दै छन् ।

प्रशासनिक अन्यवस्था र भ्रष्टाचारको विषयले संघीय राजधानी मात्र होइन, प्रादेशिक राजधानीहरुलाई समेत उत्तिकै प्रभावित गरेको छ । कुनै पनि प्रदेशले आफ्नो प्रदेशको विकासका लागि सन्तुलित हिसाबले काम गर्न सकेका छैनन् । चाहिने नचाहिने हरेक विषयमा राजनीतिक विवाद हुने गरेको छ । यो विषयमा गम्भीर भएर सोच्ने काम सरकारमा सामेल भएका कुनै पनि पार्टीहरुले गरेका छैनन् ।

नेपालको राजनीतिक अवस्थालाई राम्ररी केलाउने राजनीतिक विश्लेषकहरु अहिलेको अवस्थालाई गणतन्त्र स्थापनाको प्रारम्भिक अवस्थादेखि नै केलाएर हेर्न चाहन्छन् । नेपालमा राजनीतिको जरो राम्ररी गाडिन नपाएको निष्कर्षमा सबैको सहमति रहेको देखिन्छ । विश्लेषकहरु घटनाक्रमहरु केलाउँदै भन्छन्- केपी शर्मा ओली प्रधानमन्त्रीको शीर्षासनमा पहिलो पटक बसेका होइनन् । उनी २०७७ सालमा पनि प्रधानमन्त्री थिए । त्यति बेला पनि प्रधानमन्त्री ओलीको राजनीतिक स्वभाव अहिलेको भन्दा फरक थिएन ।

भुईंचालो र कोभिड-१९ को दोहोरो दबाबमा संघीय नेपालको संविधान जारी भएपछिको समय थियो त्यो । लोकतान्त्रिक समाजवादका प्रखर विचारक तथा कांग्रेसका तत्कालीन सांसद प्रदीप गिरिले संस□ा बोल्दै ओली सरकारको 'किंकर्तव्यविमूढ' अवस्थामाथि कटाक्ष गर्दै भनेका थिए- हामीकहाँ सत्ताको हस्तान्तरण त भयो । तर, राज्यको रुपान्तरण भएन । प्रदीप गिरिले प्रतिनिधिसभामा 'प्रतिनिधिमूलकता' को अभावतिर सबैको ध्यान आकर्षित गरेका थिए ।

भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि बनाइएका राज्य संयन्त्रहरु बेकामका साबित भएको तथ्यतिर संसद्को ध्यान आकर्षित गर्दै समस्याहरु सतहमा ल्याएका थिए सांसद गिरिले । तर, गिरिको आवाज त्यत्तिकै बिलायो । ओलीपछि माओवादीको समर्थनमा कांग्रेसको सरकार बन्यो । पछि माओवादी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालको नेतृत्वमा सरकार बन्यो । दाहालका लागि प्रधानमन्त्रीको कुर्सी नयाँ थिएन ।

दशक लामो जनयुद्धको भारी बिसाएर बृहत् शान्ति सम्झौतामार्फत २०६३ साल मंसिर ५ गते औपचारिक रुपमा सार्वजनिक जीवनमा प्रवेश गरेका माओवादी दलका नेता र कार्यकर्ताहरु निकै छोटो समयमा 'लोकतान्त्रिक' सत्ताको खेलमा समेत प्रवीण थिए । उनीहरुमा जनयुद्धकालको जोस थियो ।

आफूले भोगेका कष्टकर अवस्थाको सम्झना थियो । देशको जर्जर अवस्थाको प्रत्यक्ष ज्ञान थियो । जनताको जीवनस्तर सुधार्न केही गर्ने आँट र दृढता पनि देखिन्थ्यो । त्यति हुँदाहुँदै पनि, बृहत् शान्ति सम्झौतापछिको परिस्थिति उनीहरुका लागि सहज बन्न सकेको थिएन । संविधानसभामा पहिलो निर्वाचनपछि माओवादी सबैभन्दा ठूलो दलका रुपमा स्थापित भए पनि त्यसको गुणात्मक अर्थ केही निस्किन सकेन ।

दाहालको पहिलो प्रधानमन्त्री कार्यकाल पनि सफल भएको थिएन । बृहत् शान्ति सम्झौताका मुख्य कर्ता मानिने कांग्रेसका सभापति गिरिजाप्रसाद कोइरालासँग उनको अनावश्यक मनमुटाव भयो । जनताले सोचेका थिए पहिलो संविधानसभाले नै संविधान निर्माणको काम फत्ते गर्नेछ । तर कांग्रेस सभापति कोइरालासँगको मनमुटाव दाहालका लागि घातक साबित भयो । उनी सत्ताबाट बाहिरिए । त्यसपछिको समयमा माधव नेपाल, झलनाथ खनाल र बाबुराम भट्टराई प्रधानमन्त्री बने । राजनीतिक संक्रमणको समय लम्बियो । संविधानसभाको दोस्रो चुनाव हुँदासम्म अध्यक्ष दाहाल र माओवादी दलको हैसियत निकै खस्किइसकेको थियो । तर, जे जसरी भए पनि दोस्रो पटकको संविधानसभाले संघीय गणतन्त्र नेपालको संविधान लेख्ने काम पूरा गऱ्यो ।

तत्कालीन राष्ट्रपति डा.रामवरण यादवले २०७२ साल असोज ३ गते संघीय गणतन्त्र नेपालको संविधान जारी गरे । यो सविधानले नेपाललाई विधिवत् संघीय गणतन्त्रका रुपमा स्थापित गऱ्यो । राजतन्त्र विस्थापित भयो । यो संविधानमा धेरै मौलिक गुणहरु होलान् । यो त संविधानविद्हरुले नै केलाउने कुरा भयो । तर संविधानमा केन्द्रीय सरकार र प्रादेशिक सरकारहरुको अधिकार र कर्तव्यका बारेमा स्पष्ट ढंगले केही उल्लेख भएन ।

त्यसले गर्दा गणतन्त्र नेपालको अहिलेको अवस्था बाटो बिराएको बटुवाजस्तो छ । सरकार सञ्चालनको दायित्व पाएका, ठूला वा साना, सबै पार्टीका नेताहरु स्वयं नै अलमलमा परेका छन् । संविधान हेरेर शासन चलाउने बानी नपरेको राजनीतिक समाजका लागि यो अनौठो कुरा पनि होइन ।

'कर्मचारीतन्त्र' का रुपमा चिनिने देशका प्रशासनिक निकायका सञ्चालकहरुको प्रशासन चलाउने आफ्नै पद्धति रहेको छ- भारदारी पद्धति । ती सञ्चालकहरु गणतान्त्रिक पद्धतिसँग संगतिमा छैनन् । 'निर्दलीय' प्रशासन चलाउन सिपालु प्रशासनयन्त्रका चालक-सञ्चालकहरु सरकारलाई 'घुमाउन' सक्षम बनेका छन् ।

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी माओवादी 'जनयुद्ध' त्यागेर शान्तिको बाटोमा आएपछि सशस्त्र युद्धको चापमा चेपिएका जनताले अलिकति राहत पाउने अपेक्षा राखेका थिए । युद्धविरामले नेपाली समाजको वातावरण अलिकति सहज बनेको थियो । माओवादीले संविधानसभाको चुनाव जितेका थिए । तर, उनीहरुको त्यो विजय निष्फल साबित भयो । राजनीतिक अवस्था यथास्थितिमा रहन सकेन । लामो समय हिंसामा झोसिएको नेपाली समाजलाई राजनीतिको सरल बाटोमा हिँडाउनु सहज थिएन । संविधानसभाको पहिलो चुनावसँगै शान्तिको बाटो सहज हुने लक्षण पनि देखिएको थिएन । वातावरण अलिकति आशाप्रद भए पनि राजनीतिक दलहरुबीचको सम्बन्ध चिसो थियो । त्यो आशा धेरै दिन टिकेन ।

देशमा ठूलो राजनीतिक परिवर्तनका लागि देउवा, ओली र दाहालका संघर्ष र त्यागको सम्मान गर्ने सामान्य जनताको मनमा यो प्रश्न गहिरोसँग उठेको छ- देउवा, ओली र दाहालबीचको यो कुर्सीदौड कहिलेसम्म ? कहिलेसम्म यी नेताहरुको विकास र स्थायित्वका अति नाटकीय वक्तव्य सुन्ने जनताले ? देश राजनीतिक स्थिरता र आर्थिक विकासको बाटोमा लाग्ने जनताको आशा कहिले पूरा हुने ? पार्टीका अध्यक्षहरु नै प्रधानमन्त्री हुने यो अलोकतान्त्रिक पद्धतिको अन्त्य कसले गर्ने ? प्रश्नहरु यिनै हुन् । यी प्रश्नको जवाफ कसले दिने ? यो सर्वाधिक संघीय गणतान्त्रिक पद्धतिलाई बलियो कसले बनाउने ? जनताले देश विकासको बाटोमा हिँडेको अनुभूति कहिले गर्ने ? कान्तिपुरबाट

डाक्नेश्वरी नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
पातो, सप्तरी मधेश प्रदेश, नेपाल

पोखरी ठेक्का सम्बन्धि शिलबन्दी दरभाउपत्र आह्वानको सूचना

प्रथम पटक प्रकाशित मितिः- २०८२/०३/१८

यस डाक्नेश्वरी नगरपालिका नगर कार्यपालिकाको मिति २०८२।०३।१२ गतेको निर्णयानुसार र सार्वजनिक/ऐलानी पोखरी ठेक्का सम्बन्धि गठित समितिको मिति २०८२।०३।१७ सिफारिस बमोजिम तपशिलको सार्वजनिक ऐलानी पोखरी ठेक्का लगाउनु पर्ने भएको हुँदा तपशिलको नियम तथा शर्तको अधिनमा रही ईच्छुक व्यक्ति/संस्थाहरुबाट रितपूर्वक शिलबन्दी दरभाउपत्र आह्वानको लागि यो १५ (पन्द्रह) दिने सूचना प्रकाशन गरिएको छ ।

तपसिल

क्र.सं.	पोखरीको नाम	ठेगाना	कित्ता नं.	न्यूनतम कबोल रकम रु.	फारम दस्तुर	ठेक्काको अवधि
१	ठकन भगत पोखरी (अताहसेन घरको दक्षिण)	डा.न.पा. वडा नं. २ (साबिक वडा नं. ६)	131	48000	500/-	३ वर्ष
२	मन्कुर पोखरी (बनिया)	डा.न.पा. वडा नं. ३ (साबिक वडा नं. ९)		60000	500/-	३ वर्ष
३	पुर्नी पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ३ (साबिक वडा नं. ९)		36000	500/-	३ वर्ष
४	मुसहरी नजिकको पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ३		36000	500/-	३ वर्ष
५	रामटहल घर नजिकको पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ३ (साबिक वडा नं. ५)		24000	500/-	३ वर्ष
६	भोली साह नजिकको पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ३ (साबिक वडा नं. ७)		60000	500/-	३ वर्ष
७	तरहा पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ३ (साबिक वडा नं. १)		300000	500/-	३ वर्ष
८	महादेवा पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ५ (साबिक वडा नं. १)		360000	500/-	३ वर्ष
९	जगह पोखरी (राम जानकी पोखरी)	डा.न.पा. वडा नं. ५ (साबिक वडा नं. ९)		36000	500/-	३ वर्ष
१०	मौवाही पोखरी (गरजागाढी चौकी देखि पूर्व)	डा.न.पा. वडा नं. ५ (साबिक वडा नं. ४)	.	72000	500/-	३ वर्ष
११	बिचला पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. २ख)	3	60000	500/-	३ वर्ष
१२	फचाई पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. २ख)	10	50400	500/-	३ वर्ष
१३	सन्ती साह पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. १)	105	60000	500/-	३ वर्ष
१४	कुपही पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. ३क)	122	26400	500/-	३ वर्ष
१५	दुखिया साह पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. ३क)	144	50400	500/-	३ वर्ष
१६	मुसहरी पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. ३ख)	78	93600	500/-	३ वर्ष
१७	धनहा पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ६ (साबिक वडा नं. ३क)	82	72000	500/-	३ वर्ष
१८	पुरानो पोखरी ब्रहम्पुर	डा.न.पा. वडा नं. ७ (साबिक वडा नं. २)		60000	500/-	३ वर्ष
१९	पुरानो पोखरी ब्रहम्पुर (रामजानकी मन्दिर)	डा.न.पा. वडा नं. ७(साबिक वडा नं. १)	131	84000	500/-	३ वर्ष
२०	पैरवा पोखरी ललितपुर	डा.न.पा. वडा नं. ७ (साबिक वडा नं. ६)	248	252000	500/-	३ वर्ष
२१	तरहा पोखरी ललितपुर	डा.न.पा. वडा नं. ७ (साबिक वडा नं. ४)	312	84000	500/-	३ वर्ष
२२	झौहरा पोखरी मझौरा	डा.न.पा. वडा नं. ७ (साबिक वडा नं. ८क)	292	120000	500/-	३ वर्ष
२३	तिनकुने पोखरी मझौरा	डा.न.पा. वडा नं. ७ (साबिक वडा नं. ८क)	220	60000	500/-	३ वर्ष
२४	डगरिनियाँ पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ८ (साबिक वडा नं. ३ख)	1	120000	500/-	३ वर्ष
२५	पुर्नी पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ८ (साबिक वडा नं. ८ख)	496	80800	500/-	३ वर्ष
२६	झखराही पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ८ (साबिक वडा नं. २ख)	74	100000	500/-	३ वर्ष
२७	सुरेन्द्र साहको घर नजिक रहेको पोखरी	डा.न.पा. ८		168000	500/-	३ वर्ष
२८	डोमराही पोखरी	डा.न.पा. ८		48000	500/-	३ वर्ष
२९	संखमरमर पोखरी (महुँकी)	डा.न.पा. वडा नं. ९ (साबिक वडा नं. १)		24000	500/-	३ वर्ष
३०	बुरवा पोखरी (महुँकी)	डा.न.पा. वडा नं. ९ (साबिक वडा नं. २)		21600	500/-	३ वर्ष
३१	दानालाल साह घर नजिक रहेको पोखरी (महुँकी)	डा.न.पा. वडा नं. ९ (साबिक वडा नं. १)		50400	500/-	३ वर्ष
३२	भगिरथ पोखरी (पत्थरगाडा)	डा.न.पा. वडा नं. ९ (साबिक वडा नं. ४)		19200	500/-	३ वर्ष
३३	मा.वि. स्कूल नजिक रहेको पोखरी (पत्थरगाडा)	डा.न.पा. वडा नं. ९ (साबिक वडा नं. ५)		98400	500/-	३ वर्ष
३४	स्कूल नजिक रहेको पोखरी (लक्ष्मणपटी)	डा.न.पा. वडा नं. ९ (साबिक वडा नं. ७)		24000	500/-	३ वर्ष
३५	लक्ष्मण मेहता घर अगाडी रहेको पोखरी सखुवा	डा.न.पा. वडा नं. ९		31200	500/-	३ वर्ष
३६	कारी साह घर अगाडीको पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ९		16800	500/-	३ वर्ष
३७	दक्षिणवारी टोल महुकीमा केदारनाथ घर अगाडी रहेको पोखरी	डा.न.पा. वडा नं. ९		21600	500/-	३ वर्ष
३८	हिरा फेक्नी मा.वि. पोखरी	डा.न.पा. १०		260000	500/-	३ वर्ष
३९	भगिरथ पोखरी पत्थरगाडा	डा.न.पा. ९		19200	500/-	३ वर्ष

नियम तथा शर्तहरु

१. फारम दस्तुर रु. ५००/- (पछि फिर्ता नहुने गरी) राजस्व शाखामा नगद बुझाउनु पर्नेछ । फारम प्रशासन शाखाबाट उपलब्ध हुनेछ ।
२. शिलबन्दी दरभाउपत्र मिति २०८२।०३।३२ गते दिउँसो १२:०० बजे भित्र कार्यालयमा दर्ता गराउनु पर्नेछ र दरभाउपत्र सोहि दिन दिउँसो २:०० बजे सम्पूर्ण सरोकारवालाहरुको उपस्थितिमा खोलिनेछ ।
३. दरभाउपत्रमा कबोल रकम भर्दा अंक र अक्षर दुवै प्रष्ट लेख्नुपर्नेछ । दुवैमा लेखिएको रकम फरक पर्न गएमा अक्षरमा लेखिएका रकमलाई मान्यता दिईनेछ ।
४. व्यक्ति वा संस्थाले कबोल रकमको लागि तोकिएको न्युनतम कबोल अंक रकम भन्दा कम कबोल गरेमा फारम स्वतः रद्द हुनेछ ।
५. एक ठेक्कामा कम्तिमा ३ जना व्यक्ति वा संस्थाको शिलबन्दी दरभाउ फारम दर्ता गरेको हुनुपर्छ ।
६. शिलबन्दी दरभाउपत्र दर्ता गर्दा जमानत बापतको रकम (कबोल रकमको ५ प्रतिशत) ग्लोबल आई.एम.ई. बैंक, पातो, सप्तरीमा रहेको डाक्नेश्वरी नगरपालिकाको एकल कोष धरौटी खाता नं. (१३८०४०१००००००६) मा दाखिला गरेको सक्कलै भौचर शिलबन्दी दरभाउपत्र साथ अनिवार्य पेश गर्नु पर्नेछ ।
७. ठेक्का स्वीकृत भएको मितिले ७ (सात) दिन भित्र सम्झौता गर्न आउनु पर्नेछ । सम्झौता गर्न आउँदा ठेक्का स्वीकृत भएको व्यक्ति वा संस्थाले पहिलो वर्ष (आ.व. २०८२/८३) को रकम यस नगरपालिकाको आन्तरिक राजश्व खातामा (राजश्व शाखा)मा जम्मा गरी सक्कलै भौचर लिई सम्झौताको लागि निवेदन दिनु पर्नेछ । उक्त सम्झौता ३ वर्षको लागि एकै पटक एकमुष्ट रकम जम्मा गर्ने व्यक्ति वा संस्थालाई १० प्रतिशत सम्म छुट दिईनेछ ।
८. प्रत्येक आर्थिक वर्ष शुरु हुनु अगाडी नै ठेक्का सम्झौता भएको व्यक्ति वा संस्थाले यस नगरपालिकाको राजश्व शाखामा रकम जम्मा गर्नु पर्नेछ ।
९. ठेक्का स्वीकृत भएको मितिले ७ (सात) दिन भित्र सम्बन्धित व्यक्ति वा संस्थाले सम्झौता गर्न नआएको खण्डमा नगरपालिकाको निर्णयानुसार दोश्रो हुने व्यक्ति वा संस्थासँग सोझै सम्झौता गर्न सक्नेछ ।
१०. ठेक्का बन्दोवस्त भई सकेपछि कुनै किसिमको दैवी प्रकोप, खडेरी आदि भएमा त्यसको जिम्मेवार स्वयम् नै हुनु पर्नेछ र नगरपालिकाले कुनै किसिमको छुट वा रकम मिन्हा गर्ने छैन ।
११. ठेक्का बन्दोवस्त भै सकेपछि पोखरीको सम्पूर्ण जिम्मेवारी ठेकेदारको हुनेछ । पोखरीको रेखदेख, मर्मत सम्भार तथा कुनै किसिमको संरचना निर्माणमा लाग्ने खर्च ठेकेदार स्वयमले नै गर्नु पर्नेछ ।
१२. एक व्यक्ति वा संस्थाको नाममा खरिद गरेको शिलबन्दी फारम अर्को व्यक्तिको नाममा दाखिला गर्न पाइने छैन ।
१३. ठेक्का स्वीकृत गर्ने अन्तिम अधिकार नगरपालिकामा निहित रहनेछ ।
१४. पोखरी ठेक्का सम्बन्धि अन्य शर्तहरु स्थानीय सरकार संचालन ऐन २०७४ र यस डाक्नेश्वरी नगरपालकाको पोखरी ठेक्का सम्बन्धी कार्यविधि २०८० बमोजिम हुनेछ ।
१५. अन्य थप जानकारीको लागि यस कार्यालयको प्रशासन शाखामा सम्पर्क गर्नु पर्नेछ ।

मसाज सेन्टर संचालक सहित दुई पक्राउ

कृष्णा सम्वाददाता

राजविराज, १७ असार । बर्दिबासको मसाज सेन्टरबाट प्रहरीले भारतीय नागरिकसहित दुई जनालाई नियन्त्रणमा लिएको छ ।

प्रहरी टोलीले सोमवार मध्यराति बर्दिवास नगरपालिका वडा नं. १ स्थित हेम लामाले सञ्चालन गर्दै आएको रोयल मसाज सेन्टरमा जाँच गर्दा प्रहरीसँग दुर्व्यवहार गर्नेलाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको हो ।

प्रहरीले सेवाग्राही भारत जिल्ला सितामढी बिहार बस्ने १८ वर्षीय अतुलकुमार साह र तत्काल मसाज सेन्टर सञ्चालनको जिम्मेवारीमा रहेकी धादिङ रूवीभेली गाउँपालिका वडा नं. ५ की ३१ वर्षीया मिना राना मगरलाई नियन्त्रणमा लिएको प्रहरी नायब उपरीक्षक बमले बताए । दुवै जनालाई नियन्त्रणमा लिइ थप अनुसन्धानका लागि इलाका प्रहरी कार्यालय बर्दिवासमा राखिएको बमले बताए ।

सत्ता सहकार्य प्रति काँग्रेस नेताले उठाए प्रश्न

कृष्णा सम्वाददाता

राजविराज, १७ असार । सरकार प्रभावकारी हुन नसकेको भन्दै एमालेसँगको सहकार्यमा नेपाली कांग्रेसका केन्द्रीय सदस्यहरुले प्रश्न उठाएका छन्।

केन्द्रीय समितिको मंगलबारको बैठकमा बोल्ने केन्द्रीय सदस्यहरुले प्रभावकारी रुपमा काम गर्न नसकेको भन्दै सरकारको कार्यक्षमतामाथि नै प्रश्न गरेका हुन्।

केन्द्रीय सदस्य अर्जुननरसिंह केसीले सत्ता गठबन्धनभित्र कांग्रेसको पहिचान कम देखिएको भन्दै प्रश्न उठेको बताए। यथास्थितिबाट कांग्रेसले गति लिन नसक्ने उनको भनाइ थियो।

बैठकस्थलबाट बाहिर सञ्चारकर्मीसँग उनले भने, 'सत्ता गठबन्धनभित्र नेपाली कांग्रेसको पहिचान देखिन कम भयो भन्ने छ। त्यो अभिव्यक्ति केन्द्रीय समितिमा पनि आएको छ। यथास्थितिबाट कांग्रेसले गति लिन सक्दैन। पार्टीलाई नेता प्रधान नभएर नीति प्रधान बनाउनुपर्छ।'

त्यस्तै प्रवक्ता प्रकाशशरण महतले सरकारको प्रभावकारिता बढ्नुपर्ने र मेहनत अझ बढाउनुपर्ने विषयमा केन्द्रीय सदस्यहरुले धारणा राखेको जानकारी दिए।

उपसभापति धनराज गुरुङले बैठकमा सरकारका कामका बारेमा टीकाटिप्पणी हुनु स्वाभाविक भएको पनि उनको भनाइ थियो। सरकारमा रहेको पार्टीले सरकारका सन्दर्भमा आफ्ना विषय र अभिव्यक्ति राख्ने क्रममा यस्ता विषय आउने तर यसलाई नै लिएर सरकार परिवर्तन भइहाल्छ भन्ने नहुने उनले प्रस्ट्याए।

कांग्रेस केन्द्रीय सदस्य राजन केसीले सात बुँदे अन्तर्गतको संविधान संशोधनको मुद्दाबारे गृहकार्य भइरहेको बताए। सरकारबाट भएका कमी, कमजोरी सच्याउँदै अघि बढ्नुको विकल्प नरहेको उनको धारणा थियो।

घरको चारै तिर सफा राखी स्वच्छ नागरिकको परिचय दिऔं ।

चोरीको मोटरसाइकल सहित महतो समातिए

कृष्णा सम्वाददाता

राजविराज, १७ असार । पर्सा प्रहरीले चोरीको मोटरसाइकलसहित एकजनालाई पक्राउ गरेको छ ।

प्रहरीले दिएको जानकारी अनुसार चोरीको मोटरसाइकल सहित वीरगन्ज महानगरपालिका वडा नं. ३१ का १८ वर्षीय विद्यानन्द महतोलाई पक्राउ गरेको हो ।

असार ८ गते राति वीरगन्ज उपमहानगरपालिका वाड नं. ३१ कोनिया टोल बस्ने विजय पटेलको घर अगाडिबाट कालो रंगको सुपर स्पलेन्डर मोटरसाइकल महतोले चोरी गरी लगेका थिए ।

प्रहरी चौकी मिलनचोकबाट खटिएको चेकिङ टोलीले आइतबार मोटरसाइकलसहित महतोलाई नियन्त्रणमा लिएको थियो । महतोलाई चोरीसम्बन्धी कसुरमा पर्सा जिल्ला अदालतबाट सात दिन म्याद थप अनुमति लिई अनुसन्धान कार्य भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

मिलन डेरी एण्ड फुड्स ई. प्रा.लि.

गजेन्द्रनारायण सिंह औधोगिक क्षेत्र राजविराज सप्तरीको नौलो प्रस्तुती

केक को अर्डर १ दिन अगाडि गर्नु पर्नेछ । ☎ ०३१-५२३३५७

एभरेष्ट बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

राजविराज-०७ सप्तरी

मितिः २०८२/०३/१७

सम्पती बिक्री गर्ने सुचना

यस एभरेष्ट बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि राजविराजको स्वामित्वमा रहेको तपसिलमा उल्लेखित जग्गा जे जस्तो अवस्थामा छ बिक्री गर्नु पर्ने भएकोले इच्छुक व्यक्तिले यो सुचना प्रकाशित भएको मितिले ०७ दिन भित्र बोल कबोल अंक खुलाई गोप्य शिलबन्दी पत्र कार्यालय समयमा यस संस्थामा दर्ता गराउन अनुरोध गर्दछौं । म्याद नाघी आएको बोलपत्रमा कुनै कार्यवाही हुने छैन । अन्य विवरण बुझ्नु परेमा कार्यालय समयमा सम्पर्क राख्न सकिनेछ ।

तपसिल

सि.न	ठेगाना अगाडी	वडा नं.	कि.नं.	क्षेत्रफल
१	गा.वि.स अगाडी वडा न.०७	७ क	४२३	०-३-०

दिव्या साह
नि. व्यवस्थापक

सजिव कुमार यादव
अध्यक्ष

एभरेष्ट बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि
राजविराज-०७

मधुमेहबाट छुटकारा मुश्किल छ, असम्भव छैन !

के तपाई पनि उनीहरुमा सहभागी हुन चाहनु हुन्छ, जसले मधुमेह जस्ता रोग ठीक गरि सकेको छ ?
अनि हामी तपाईको यो मिशनका लागि प्रतिक्षारत छौं ।

मधुमेहको मेटाबोलिक उपचार

- आयुर्वेद
- आधुनिक पोषण चिकित्सा
- मिलेट आहार

सम्पर्क

निदान आयुर्वेद

क्लिनिक

भारतीय स्टेट बैंकको पछाडी, पेट्रोल पम्प नजिक (भिमनगर), बिहार
दिनः बिहीवार (बिहान ६:३० बजेदेखि साँझ ५ बजेसम्म) शुक्रवार र शनिवार
सम्पर्क नं. ००९१-९७०८८०१०००, ००९१-८८६३८७०२०८

प्राविधिक शिक्षा र व्यावसायिक तालिम प्राप्त गरौं

- इलेक्ट्रिसियन, प्लम्बिङ्ग, कम्प्यूटर अपरेटिङ्ग, सिलाई-कटाई, मोबाइल मर्मत, कुकिंग एण्ड हस्पिटालिटी, कृषि तथा पुशपालन जस्ता प्राविधिक ज्ञान प्राप्त गरौं,
- स्वरोजगार बनौं,
- कम लागतमा उच्च परिणाम हासिल गरौं,
- आत्मनिर्भर र उद्यमशील बनौं
- देशमै रोजगारीको अवसर प्राप्त गरौं ।

"जीवनस्तरमा सुधार गरौं"

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

प्रकाशकः श्रीमती जिवछी यादव सम्पादक : मुरली प्रसाद यादव, समाचार सम्पादक : एमके माझी, सह-सम्पादक : अमरनाथ मण्डल, प्रमुख सम्वाददाता : बैजु जोशी, प्रमुख व्यवस्थापक : रिना यादव, कम्प्युटर सेटिङ्गः सरोज यादव',
इमेल : krishnadaily@yahoo.com, krishnadailyrjb@gmail.com मुद्रक : न्यू देबचुली अफसेट प्रेस, रा.वि. कार्यालय : खेलकुद सपिङ्ग कमप्लेक्स, महेन्द्र क्लब रा.वि., विराटनगर सम्पर्क : उमेश मण्डल, फोन-फ्याक्स नं. : ०३१-५३१७४७